

PRIJEDLOG

Klasa:
Urbroj:

Zagreb,

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog za pokretanje pitanja povjerenja prof. dr. sc. Pavi Barišiću, ministru znanosti i obrazovanja u Vladi Republike Hrvatske (predlagatelj: 45 zastupnika u Hrvatskome saboru)

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, klase: 021-12/17-08/01, urbroja: 65-17-03, od 19. siječnja 2017. godine

Na temelju članka 125. stavka 4. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/13), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu za pokretanje pitanja povjerenja prof. dr. sc. Pavi Barišiću, ministru znanosti i obrazovanja u Vladi Republike Hrvatske (predlagatelj: 45 zastupnika u Hrvatskome saboru) daje sljedeće

OČITOVANJE

Vlada Republike Hrvatske odbija sve navode Prijedloga za pokretanje pitanja povjerenja prof. dr. sc. Pavi Barišiću, ministru znanosti i obrazovanja u Vladi Republike Hrvatske iz sljedećih razloga:

1. Vlada Republike Hrvatske smatra da svi navedeni razlozi iz Prijedloga za pokretanje pitanja povjerenja prof. dr. sc. Pavi Barišiću nisu utemeljeni te da nema osnove za izglasavanje nepovjerenja ministru. Svoj stav Vlada temelji na činjeničnom supstratu koje je sadržano u ovom očitovanju, s ciljem kako netočni i paušalni navodi iz Prijedloga za pokretanje povjerenja ministru Barišiću ne bi ostali neosporeni.

2. U Prijedlogu se ponajprije navodi kako su „već prilikom predstavljanja Vlade Republike Hrvatske u Hrvatskom saboru zastupnici ukazali na problem s predlaganjem Pave Barišića na

dužnost ministra znanosti i obrazovanja, imajući u vidu ... činjenicu da je kao sveučilišni profesor obavljao djelatnost na devetnaest različitih katedri“. U vezi s navedenim jasno je da predlagatelji ne razlikuju elementarne pojmove „katedra“ i „kolegij“, te da su navodi u novinskom članku o „devetnaest kolegija“, od čega na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Splitu „ove akademske godine drži čak 13 kolegija“, demantirani od strane tadašnjeg dekana Fakulteta prof. dr. sc. Josip Milata u pismu Glavnom uredniku Jutarnjega lista od 7. studenoga 2008. Pozivajući se na tada važeći Zakon o medijima ("Narodne novine" 59/04) napisao je da ta tvrdnja „ne odgovara istini i zlonamjerna je insinuacija na račun Fakulteta, a time i prof. dr. Pave Barišića“. S tim u svezi izjavio je sljedeće: „Prof. dr. Pavo Barišić je na Filozofskom fakultetu u Splitu u ovoj akademskoj godini nositelj ukupno 5 (pet) obveznih kolegija od kojih četiri izvodi a za jednoga je nositelj“ i to „dva kolegija u zimskom i dva kolegija u ljetnom semestru“.

Neistinitost navoda o „devetnaest kolegija“ dokazana je potom u kaznenom sudskom postupku vođenom radi kaznenoga djela klevete protiv novinarka Jutarnjega lista Tanje Rudež koja je „izrazila iskreno žaljenje“ što je „na taj način škodila časti i ugledu privatnog tužitelja te je potom privatni tužitelj Barišić Pavo naveo kako prihvaća ovakvu ispriku okrivljene Rudež Tanje te povlači privatnu tužbu od 20. studenog 2008. godine“ (Rješenje Općinskoga kaznenog suda u Zagrebu, Poslovni broj 21. K-173/2012 od 23. listopada 2012.).

3. U Prijedlogu se nadalje navodi kako je Odbor za etiku u znanosti i visokom obrazovanju (dalje u tekstu: Odbor) dana 28. prosinca 2016. godine donio mišljenje kojim je jednoglasno utvrdio kršenje čl. 8. st. 3. Etičkoga kodeksa od strane Ministra u smislu plagiranja – prepisivanja ili preuzimanja ideja, misli i riječi drugih autora u članku „Does Globalization Threaten Democracy“, objavljenom u časopisu *Synthesis philosophica*, god. 23, br. 2, 2008., str. 297-303.

U Prijedlogu se naglašava da je Odbor „jednoglasno“ utvrdio navedeno prijeporno „mišljenje“, iako ga je donio u krnjem sastavu. Činjenica je da četiri (4) od devet (9) članova Odbora, koji su predstavnici sveučilišta, nisu sudjelovali u odlučivanju budući da su ranije podnijeli ostavke na članstvo u Odboru. Prema tome, u Prijedlogu se namjerno ističe „jednoglasnost“ takva mišljenja, a zanemaruje činjenica da je odluka donesena s pet (5) glasova od ukupno devet (9) članova Odbora.

Nadalje, valja istaknuti sljedeće nesporne činjenice: „prijavljeni“ članak objavljen je 2008. godine, a odbor je odlučivao 2016. godine, dakle osam godina nakon njegove objave u časopisu *Synthesis philosophica*. U Prijedlogu se zanemaruju činjenice da je prijava za kršenje Etičkoga kodeksa protiv ministra Barišića podnesena još u veljači 2011. godine po kojoj prijavi su rješavala nadležna etička tijela: Etičko povjerenstvo Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Splitu 2011. godine i Etički savjet Sveučilišta u Zagrebu 2012. godine. Oba navedena etička tijela donijela su svoje pravorijeke koji su identični – odbacila su prijavu kao neosnovanu odnosno zaključila su da se ne radi o plagijatu ili njegovim pojavnim oblicima.

Odbor je, suprotno tome, utvrdio da je Ministar prekršio Etički kodeks. Odbor je postupao sukladno izmijenjenom čl. 7. st. 4. Etičkoga kodeksa čime je Odbor po prvi puta postupio kao svojevrsno instancijsko tijelo. Pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske u tijeku je postupak ocjene ustavnosti i zakonitosti takvog Etičkog kodeksa na prijedlog Sveučilišta u Zagrebu. Spornim se smatra to što je Odbor proširio dane ovlasti postavivši sebe kao hijerarhijski najviše etičko tijelo. Nesporna je činjenica da tijela javne vlasti mogu izvršavati isključivo one ovlasti koje su im zakonom prenesene. Te prenesene javne ovlasti omeđene su zakonskim odredbama i svi niži akti moraju biti usklađeni sa Ustavom i zakonom.

Odbor nikako ne može biti svojevrsno drugostupanjsko tijelo s ovlastima mijenjanja ili stavljanja izvan snage ranijih odluke etičkih tijela, jer bi to predstavljalo kršenje autonomije sveučilišta odnosno kršenje autonomije svakoga pojedinog nastavnika (o navedenom govori i Odluka Ustavnoga suda RH U-I-902/1999 od 26. siječnja 2000.). Pravni poredak, koji svojim

ustavom jamči autonomiju sveučilišta, osigurava i autonoman položaj nastavnika u odnosu prema znanstvenoj zajednici propisivanjem zakonskih pretpostavaka kojima im se omogućava da u znanstvenoj zajednici slobodno iznose svoja stajališta, bez rizika za svoje stečeno zvanje i svoje zaposlenje. Sve navedeno je važno kako ne bi bila dovedena u pitanje autonomija sveučilišta.

Pored mišljenja Odbora postoje i prethodne odluke nadležnih etičkih tijela iz 2011. i 2012. godine koje se ne mogu zanemariti. U tom kontekstu, ne može se prihvatiti da bilo tko, pa i ministar, trpi teške posljedice zbog odluke u odnosu na koju postoje ozbiljni prigovori ustavnosti i zakonitosti. Drugačije shvaćanje ukazuje na moguće kršenje načela zakonitosti i vladavine prava što nije opredjeljenje ove Vlade.

Nadalje, u Prijedlogu se zanemaruje činjenica da je „prijavljeni“ rad imao više izdanja (na španjolskom i njemačkom jeziku) 2010. i 2012. godine. Propust je primijećen i ispravljen u španjolskoj inačici istoga članka objavljenog pod naslovom „¿Supone la globalización una amenaza para la democracia?“, koji je predan u svibnju 2009. godine, gotovo dvije godine prije podnošenja prijave protiv Ministra, te je ista pogreška ispravljena i u njemačkom izdanju iz 2012. godine. Ministar je pogrešku javno ispravio u novom izdanju (ima) „prijavljenoga rada“, znatno prije nego li je protiv njega podnesena prijava. Stoga je očigledno da se radilo o pogrešci, a ne o namjernom izostavljanju reference u „prijavljenom“ radu. Naime, neizvotno je i nelogično zaključiti da će onaj tko prisvaja tuđe ideje, izjave i/ili djela, u istom radu kasnijega izdanja sam ukazati na to da je u ranijoj verziji rada pogrešno ili nečasno postupio.

4. Činjenica je da predmetno mišljenje Odbora ne sadrži adekvatno obrazloženje. Naime, ukoliko se u mišljenju jednog neovisnog tijela Hrvatskog sabora negiraju postojeća mišljenja druga dva nadležna etička tijela, onda bi u najmanju ruku bilo neophodno obrazložiti zbog čega ta druga dva nesporno nadležna etička tijela nisu postupak provela u skladu s Etičkim kodeksom. Obveza je Odbora, koja proizlazi iz čl. 112. st. 4. ZZDVO-a (promicanje etičkih načela i vrijednosti) pokazati kako je i na koji način Ministar prekršio čl. 8. st. 3. Etičkoga kodeksa. Na taj način bi i onaj/ona o čijem se navodnom kršenju Etičkoga kodeksa odlučuje jasno bio upozoren kako je prekršio Etički kodeks, a obvezom obrazlaganja sprječava se arbitrarnost u postupanju.

Jedino što Odbor navodi jest sljedeće: „OEZVO smatra prijavu opravdanom u dijelu koji se odnosi na preuzimanje dijelova komentara Stephena Schlesingera, objavljenog u elektronskom mediju, bez citiranja tog izvora u predmetnom članku“. Ne navodi se što je to, navodno, preuzeto, iz kakvog komentara, ne navodi se točan opseg navodnog plagijata, ne navodi se stranica rada na kojemu je do kršenja članka 8. stavka 3. Etičkoga kodeksa došlo, kao niti metodologije kojom je navodno kršenje utvrđeno. Bilo bi za očekivati da je, kada se utvrđuje nečasno postupanje/plagijat, potrebno dati prikaz spornih dijelova teksta s usporedbom s tekstom koji je preuzet, s točnim označavanjem preuzetih dijelova, stranica rada na kojoj se nalazi sporni dio, itd. Sve navedeno ne može se naći u mišljenju Odbora što dovodi u sumnju utemeljenost mišljenja Odbora.

Dodatno, nije poznato je li Odbor održao sjednicu na kojoj bi potvrdio zapisnik s prethodne sjednice na kojoj je donio sporno mišljenje. Bez potvrde zapisnika ne može se sa sigurnošću tvrditi da je mišljenje Odbora uopće doneseno odnosno da je ono valjano.

5. Prijedlog se poziva i na mišljenje znanstvenika Ivana Đikića koji je 17. siječnja 2017. godine objavio priopćenje pod nazivom „Analiza plagijata“ u kojemu je, prema Prijedlogu, ukazao da „predmetni slučaj nije jedini u kojem je ministar Barišić koristio ideje, misli i riječi drugih autora u svojim autorskim djelima, bez navođenja izvora za te ideje, misli ili riječi, što je postupak koji se jednostavnim rječnikom naziva plagiranje“.

Ponajprije, valja ukazati da je nedopustivo insinuiranje da je ministar i u drugim slučajevima, koristio ideje, misli i riječi drugih autora u svojim autorskim djelima, o čemu dr. Đikić uopće nije pisao. Na ovaj način, podnositelji Prijedloga konstruiraju „činjenicu“ koju je navodno utvrdio dr. Đikić, da se radi o modus operandi Ministra u njegovu znanstvenom radu, za što ne predočuju nikakve dokaze, osim pozivanja na tekst dr. Đikića, u kojemu se analizira isključivo članak objavljen u časopisu *Synthesis philosophica*. Prema tome, moglo bi se reći da Prijedlog sadrži i očite netočnosti.

Naime, sam dr. Đikić u svom pismu navodi da je analizirao isključivo rad „Does Globalization Threaten Democracy“. Suprotno tome, u Prijedlogu se opetovano ističe kako analiza dr. Đikića „ukazuje ... da plagiranje predstavlja uobičajen način rada kod ministra Barišića“. Međutim ono što je poznato je da je ministar Barišić u svom znanstvenom radu objavio veliki broj knjiga i znanstvenih radova, pri čemu se kao „sporan“ pojavio jedan za koji je potvrđeno da je naknadno ispravljen u inačici prvobitnoga članka u časopisu *Synthesis philosophica*. Za prvotni i naknadno ispravljeni propust upućena je isprika autoru Stephenu Schlesingeru, koji je ispriku prihvatio. Iz svega navedenoga jasno je kako se ne može tvrditi da se radi o „plagiranju kao uobičajenom načinu rada“.

Ukoliko se kao apsolutno vjerodostojnom uzima analiza dr. Đikića, mora se postaviti pitanje što je to što dr. Đikića čini neupitnim u dokazivanju da je došlo do korištenja ideja, misli i riječi drugih autora u „prijavljenom“ radu, u smislu plagijata, a ne da je došlo do pogreške, odnosno nenamjernoga ispuštanja određene reference na rad drugog autora. Ne može se temeljem izjave odnosno analize jednoga znanstvenika, koliko god ugledan taj znanstvenik bio, temeljiti stav da se u pojedinom slučaju radi o nečasnim radnjama. Važno je naglasiti da su Rektorski zbor, sveučilišne ustanove, fakulteti, udruge, poimence više od 130 pripadnika akademske zajednice te brojni drugi znanstvenici i ugledni pojedinci poput Miroslava Radmana, Stipana Jonjića, Vladimira Paara, Slobodana Vukičevića, Vlaste-Bonačić-Koutecky, Miloša Judaša, Mislava Ježića, Aleksandra Jakira i Marca Gjidare potpisali pismo potpore Ministru, očito se ne slažući s tezom da se radi o plagijatu.

6. U Prijedlogu se navodi i da Ministar nije poduzeo odgovarajuće radnje kako bi sankcionirao državnoga tajnika dr. sc. Matka Glunčića glede njegove izjave dane u televizijskoj emisiji prilikom komentara rezultata hrvatskih učenika na PISA testiranjima da su „u statistiku ušla i djeca s posebnim potrebama i nacionalne manjine“. Time je, navodi se, postupio diskriminatorno i uvrijedio djecu s posebnim potrebama i nacionalne manjine. Iz činjenice da Ministar nije, kako se navodi u Prijedlogu, pokrenuo postupak protiv dr. Glunčića izvodi se zaključak da Ministar „u najmanju ruku opravdava ovakve stavove svojega najbližeg suradnika“. Zbog toga podnositelji Prijedloga smatraju da ministar „izravno odgovara za propuste svojih suradnika kada ih propusti ili odbije sankcionirati“. Iz svega navedenoga podnositelji Prijedloga izvlače zaključak da postupci Ministra nisu u skladu sa zakonima i pravnim poretkom.

Iz situacije koja je proizašla zbog nespretne izjave dr. Glunčića nije moguće izvesti navedeni zaključak. Dr. Glunčić preuzeo je odgovornost za svoju izjavu i za nju se javno ispričao već idućega dana, na jednak način kako ju je i dao – u televizijskoj emisiji, a može se provjeriti da je to učinio i u samoj predmetnoj emisiji. Dodatno, istaknuo je kako je došlo do nenamjerne pogreške te da se radilo o nepromišljenoj izjavi i da mu nije bila namjera nikoga diskriminirati. Naglasio je i da ova izjava ne predstavlja, niti je ikada predstavljala, njegov osobni stav niti njegovo uvjerenje na osnovi kojih bi djelovao kao državni tajnik. Osim toga, Odbor za obrazovanje, znanost i kulturu Hrvatskoga sabora na 4. sjednici održanoj 21. prosinca 2016. prihvatio je ispriku za neprimjerenu izjavu. Prema tome, dr. Glunčić nema i ne podržava diskriminatorne stavove, pa nije niti moguće zaključiti da ministar Barišić „u najmanju ruku opravdava ovakve stavove svojega najbližeg suradnika“.

Točno je da, sukladno članku 40. stavku 2. Zakona o sustavu državne uprave, državni tajnik odgovara ministru i Vladi Republike Hrvatske. Međutim, ne može se zaključiti da bi svaki propust suradnika ministara morao ujedno značiti i obvezu ministara i Vlade da ih razriješe dužnosti. Mora se, dakle, raditi o ozbiljnom propustu kojega suradnik ministra nije samostalno ispravio i koji je prouzročio ozbiljne posljedice. Obzirom da je i ministar Barišić oštro osudio izjavu dr. Glunčića kao „pogrešnu, nespretnu i krajnje neprihvatljivu“ proizlazi, da su odgovorne osobe učinile sve što je bilo potrebno kako bi se ova situacija ispravila. Zbog toga bi valjalo zaključiti da zbog izjave dr. Glunčića nisu nastupile ozbiljne posljedice u sustavu znanosti i obrazovanja.

Iz svega navedenoga slijedi da je Prijedlog neosnovan i neutemeljen. Stoga se predlaže da Hrvatski sabor odbije donijeti Odluku o iskazivanju nepovjerenja prof. dr. sc. Pavi Barišiću, ministru znanosti i obrazovanja u Vladi Republike Hrvatske.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-12/17-08/01

URBROJ: 65-17-03

Zagreb, 19. siječnja 2017.

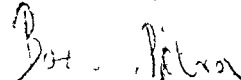
50 — VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Primljeno:	20-01-2017	
Klasifikacijska oznaka:	02203/17-13/01	Org jed. 90301
Uredžbeni broj:	65-17-01	Pril 3 Vrij. —

VLADI REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 33. stavka 1. podstavka 3., a u svezi članka 125. stavka 4. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem, **Prijedlog za pokretanje pitanja povjerenja Pavi Barišiću, ministru znanosti i obrazovanja u Vladi Republike Hrvatske**, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora sukladno odredbi članka 125. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora i članka 116. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske, dostavilo 45 zastupnika u Hrvatskom saboru, aktom od 18. siječnja 2017. godine.

PREDSJEDNIK

Božo Petrov

HRVATSKI SABOR
KLUB ZASTUPNIKA SDP-a
KLUB ZASTUPNIKA HNS-a i HSU-a

Klasa:
Urbroj:

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 19-01-2017	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed
021-12/17-08/01	65
Uredbeni broj	Vrij
6532-17-01	2 -

Zagreb, 18. siječnja 2017. godine

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: *Prijedlog za pokretanje pitanja povjerenja Pavi Barišiću, ministru znanosti i obrazovanja u Vladi Republike Hrvatske*

- dostavlja se

Poštovani,

U prilogu dopisa dostavljamo Vam Prijedlog za pokretanje pitanja povjerenja Pavi Barišiću, ministru znanosti i obrazovanja u Vladi Republike Hrvatske te tražimo da isti uvrstite u Dnevni red sjednice Hrvatskoga sabora.

Za predstavnike predlagatelja koji će u njihovo ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela određeni su Davor Bernardić, Arsen Bauk, Sabina Glasovac, Peđa Grbin, Damir Tomić, Ivan Vrdoljak i Goran Beus Richembergh.

S poštovanjem,

PREDSJEDNIK KLUBA ZASTUPNIKA SDP-a
Arsen Bauk

PREDSJEDNIK KLUBA ZASTUPNIKA HNS-a i HSU-a
Milorad Batinić

ZASTUPNICI U HRVATSKOME SABORU

Zagreb, 18. siječnja 2017. godine

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Sukladno članku 116. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske i članku 125. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora, dolje potpisani zastupnici u Hrvatskome saboru podnose

PRIJEDLOG

ZA POKRETANJE PITANJA POVJERENJA PAVI BARIŠIĆU, MINISTRU ZNANOSTI I OBRAZOVANJA U VLADI REPUBLIKE HRVATSKE

Podnositelji ovog Prijedloga traže da se u Dnevni red sjednice Hrvatskoga sabora **odmah** uvrsti točka *Prijedlog za pokretanje pitanja povjerenja Pavi Barišiću, ministru znanosti i obrazovanja u Vladi Republike Hrvatske* i to iz sljedećih razloga:

1. Odbor za etiku u znanosti i visokom obrazovanju (OEZVO) je dana 28. prosinca 2016. godine donio mišljenje kojim je jednoglasno utvrdio kršenje članka 8. stavka 3. Etičkog kodeksa OEZVO-a od strane Pave Barišića, u smislu plagiranja – prepisivanja ili preuzimanja ideja, misli i riječi drugih autora u članku „*Does Globalization Threaten Democracy?*“ (*Synthesis Philosophica, god. 23., br. 2., 2008., str. 297-303*), što je ponašanje koje nije prihvatljivo od strane osobe koje obnaša dužnost ministra znanosti i obrazovanja, dakle, osobe koja je na čelu resora koji se, između ostaloga, brine o zaštiti autorstva i intelektualnog vlasništva.

Već prilikom predstavljanja Vlade Republike Hrvatske u Hrvatskog saboru, zastupnici su ukazali na problem s predlaganjem Pave Barišića na dužnost ministra znanosti i obrazovanja, imajući u vidu njegovo prethodno obnašanje dužnosti u istom Ministarstvu, činjenicu da je

kao sveučilišni profesor obavljao djelatnost na 19 različitih katedri, kao i na okolnost da je isti osumnjičen za kršenje Etičkog kodeksa OEZVO plagiranjem tuđih znanstvenih radova.

Unatoč takvim upozorenjima, vladajuća većina je prihvatila prijedlog mandataru, a današnjeg predsjednika Vlade Republike Hrvatske Andreja Plenkovića te je Pavo Barišić izabran na dužnost ministra znanosti i obrazovanja u Vladi Republike Hrvatske.

Nakon njegovog izbora, OEZVO je razmatrajući njegov predmet dana 28. prosinca 2016. godine jednoglasno utvrdio kršenje članka 8. stavka 3. Etičkog kodeksa OEZVO-a od strane Pave Barišića, u smislu plagiranja – prepisivanja ili preuzimanja ideja, misli i riječi drugih autora u članku „Does Globalization Threaten Democracy?“ (*Synthesis Philosophica*, god. 23., br. 2., 2008., str. 297-303).

Nadalje, ugledni hrvatski znanstvenik Ivica Đikić je dana 17. siječnja 2017. godine objavio priopćenje pod nazivom „Analiza plagijata“, u kojem ukazuje da predmetni slučaj nije jedini u kojem je ministar Barišić koristio ideje, misli i riječi drugih autora u svojim autorskim djelima, bez navođenja izvora za te ideje, misli ili riječi, što je postupak koji se jednostavnim rječnikom naziva plagiranje:

„Na temelju do sada prikupljenih podataka zaključio sam da je ministar Barišić

1 Plagirao tekst Stephena Schlesingera “Can Democracies be Organized” – Dokument 1 pokazuje da su dva odlomka iz njegovog teksta gotovo doslovno prepisana na str. 301 bez navođenja izvora

2 Neetično prisvojio ideju iz knjige Samuela P. Huntingtona The Third Wave: Democratization in the Late 20th Century – Dokument 2 pokazuje da je Barišić Huntingtonovu ideju o tri vala demokratizacije koristio kao svoju ideju/otkriće, a da nigdje u svom radu nije citirao autora i knjigu gdje je ta ideja izvorno iznesena

3 Koristio ideje iz knjige Carla Boggsa, The End of Politics kao svoje bez citiranja izvora – Dokument 3 Barišić preuzima ideje i neke formulacije iz Boggsove knjige, a ta knjiga se uopće ne citira u cijelom članku niti na jednom mjestu

4 Nekorektno prisvajao ideje iz knjige Roberta A. Dahla, On Democracy (Yale University Press) – Dokument 4 ukazuje na prenošenja tuđih mišljenja na nekoliko mjesta bez ikakvog citiranja originalnog izvora. Barišić u čitavom članku navodi izvor za samo jednu rečenicu preuzetu iz Dahlove knjige On Democracy, međutim čak dvije stranice prije toga (str. 299-300) Barišić prepisuje niz ideja i formulacija iz Dahlove knjige ne dajući pritom nikakvu naznaku o njihovom pravom izvoru.

5 Koristio COPY/PASTE s Wikipedije. To je neznanstvena metoda koju je ministar Barišić koristio opetovno kopirajući dijelove informacija s Wikipedije a bez korektnog citiranja originalnih radova. Takve greške nisu dopuštene studentima na fakultetima niti znanstvenicima, a pronađene su u ovom radu ministra Barišića u više navrata:

Dokument 5 – Ministar Barišić prepisuje iz Wikipedije i griješi u navođenju izvora jer natuknica iz Wikipedije je krivo ukazivala na knjigu The End of History and the Last Man (1992), a pravi izvor tih informacija jest članak “The End of History?” objavljen 1989. u časopisu The National Interest. Barišić kopirajući Wikipediju pokazuje da vjerojatno nije pročitao originalni rad i da ne zna za njegovo postojanje nego je krivo kopirajući Wikipediju citirao i krivi izvor

Dokument 6 – pokazuje da je ministar Barišić preuzeo više podataka i formulacija iz članka "Democracy" objavljen na Wikipediji Barišić koristeći copy & paste kopira i pogrešno napisano ime autora jer se u tekstu iz Wikipedije prezime filozofa Fukuyame navodi na pogrešan način: "Fukayama"

6 Promjene koje je ministar Barišić unio u kasnija izdanja svojega rada (Dokos 2010, str. 9 i Wischke [ur] 2012., str. 238) pokazuju da se ne radi o "malom tipografskom propustu zbog kojeg se Barišić već ispričao", već o ozbiljnim znanstvenim nepravilnostima, jer je u popravljenom tekstu ideja o tri vala globalizacije pripisana Samuelu P. Huntingtonu - i u glavnom tekstu i u fusnoti s referencom (Dokument 7)

7 Ministar Barišić je jučer popravio izvornu verziju svog članka u online izdanju časopisa *Synthesis philosophica* (Dokument 8) o čemu je izvijestio javnost na svojoj osobnoj stranici http://www.pavobarisic.eu/hr/dossier_fusnota.html. Pokušavajući prikriti svoj originalni plagijat ponovo je napravio znanstvenu pogrešku. Na kraju fusnote dodao je sljedeću referencu. "Cf. Stephen Schlesinger, 'Can Democracies be Organized?', *Maxim News Network*, 11/6/2008" Kratica "Cf" stoji za "confer", odnosno "usporedi". Međutim, tekst fusnote nije nešto što treba USPOREDITI sa Schlesingerovim člankom, već se tekst uglavnom SASTOJI od Schlesingerova teksta preuzetoga od riječi do riječi. Dakle, opet nema propisnog citata s navodnim znakovima, već se čitatelje zavarava da je tekst Barišićev

8 Barišićev članak je zaprimljen 21. prosinca 2007. (Dokument 9) Schlesingerov rad je objavljen na portalu 10. lipnja 2008. (Dokument 10), a Barišić citira "Maxim News Network, 11/6/2008" Kako je Barišić uopće mogao citirati Schlesingerov članak koji je objavljen pola godine NAKON što je Barišić dovršio i poslao svoj članak u *Synthesis philosophica*?

9. Kako je moguće da u jednom radu bude toliko profesionalnih grešaka? Očigledno taj rad nije podvrgnut kritičnoj recenziji uredništva časopisa u kojemu je objavljen. Kad se pogleda Barišićev opus (<http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=009735>), može se vidjeti da je u vrijeme dok je bio glavni urednik (1993-2005) dvaju "sestrinskih" časopisa – *Filozofska istraživanja* (na hrvatskom) i *Synthesis philosophica* (na svjetskim jezicima) - u svojim časopisima objavio čak 14 znanstvenih radova, dakle u prosjeku jedan rad godišnje. Urednici i članovi odbora odlučuju kome će se radovi poslati na recenziju i birajući "prijateljske recenzente" često se događa da uopće ne postoji profesionalna ni kritička recenzija

Zaključak Utvrdio sam postojanje plagiranja, niza neetičkih pogrešaka, krivih citata, kopiranja rečenica i dijelova odlomaka, te zataškavanja prijašnjih propusta. To pokazuje da ministar Barišić više puta preuzima tuđe ideje i predstavlja kao svoje te da čini cijeli niz grešaka u svom radu koje su u suprotnosti s akademskom čestitošću i stručnim znanstvenim radom

Prvenstveno jer je plagiranje službeno potvrđeno od najvišeg relevantnog tijela u Republici Hrvatskoj, Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju koji imenuje Hrvatski Sabor, te uz ove dodatne činjenice koje sam pronašao smatram da je sve to dovoljno da odgovorni ministar osobno podnese ostavku jer se radi o kršenju akademske čestitosti i političkoj odgovornosti njegove važne pozicije. Brojnost ozbiljnih znanstvenih pogrešaka jednostavno su nespojive s obavljanjem funkcije ministra znanosti i obrazovanja.“.

Predmetna analiza ukazuje ne samo da plagiranje predstavlja uobičajen način rada kod ministra Barišića, već i da je ministar Barišić nakon što ga se suoči s činjenicom da je njegov plagijat utvrđen mijenjao tekstove svojih radova kako bi nevješto prikrilo plagiranje. Takvim postupanjem ministar Barišić, ali još i više predsjednik Vlade Republike Hrvatske Plenković, šalju poruku javnosti da u plagiranju nema ničega lošega i da se ne radi o praksi koju je potrebno najoštrije osuditi.

Imajući u vidu neprihvatljivost takvog postupanja, posebno od strane osobe koja se nalazi na čelu resora koji se, između ostaloga, brine o zaštiti autorstva i intelektualnog vlasništva, zastupnici u Hrvatskom saboru smatraju da su se stekli uvjeti za pokretanje postupka glasovanja o povjerenju Pavi Barišiću, ministru znanosti i obrazovanja u Vladi Republike Hrvatske.

2. Pavo Barišić, kao ministar znanosti i obrazovanja, nije poduzeo odgovarajuće radnje kako bi sankcionirao državnog tajnika u Ministarstvu znanosti i obrazovanja Matka Glunčića koji je gostujući u televizijskoj emisiji na pitanje voditeljice da prokomentira ispodprosječne rezultate hrvatskih učenika na PISA istraživanjima, odgovorio da su u Hrvatskoj „u statistiku ušla i djeca s posebnim potrebama i nacionalne manjine“.

Člankom 14. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske propisano je da „Svatko u Republici Hrvatskoj ima prava i slobode, neovisno o njegovoj rasi, boji kože, spolu, jeziku, vjeri, političkom ili drugom uvjerenju, nacionalnom ili socijalnom podrijetlu, imovini, rođenju, naobrazbi, društvenom položaju ili drugim osobinama.“.

Gostujući u televizijskoj emisiji dana 11. prosinca 2016. godine, državni tajnik Matko Glunčić, upitan za paradoks kako u hrvatskim školama imamo dvije trećine odlikaša i vrlo dobrih, a zatim na međunarodnim istraživanjima Hrvatska postiže ispodprosječne rezultate, odgovorio je: „U ove rezultate ulaze prosječni rezultati. Ne uzimamo samo najbolje. U nekim europskim zemljama kažu lošijim učenicima da na dan testiranja ne dođu na nastavu. Kod nas u statistiku su ušla i djeca s posebnim potrebama i nacionalne manjine. Uzimamo sve zajedno unutra. Imamo inflaciju odlikaša, a većina njih nisu pravi odlikaši. Lani kada je 15. gimnazija organizirala prijemni ispit, 40% njih nije uspjelo položiti te prijemne ispite. Preveliki je pritisak roditelja, onda profesori dijele te ocijene.“.

Podnositelji ovog prijedloga ukazuju da ne treba posebno pojašnjavati zbog čega je ova izjava diskriminatorna, odnosno, uvredljiva za djecu s posebnim potrebama i nacionalne manjine. S druge strane, reakcija ministra Barišića, izravno nadređenog državnom tajniku Glunčiću pokazala je da ministar, u najmanju ruku opravdava ovakve stavove svojeg najbližeg suradnika.

S tim u vezi, a u prilog argumentaciji o važnosti izjava i postupaka odgovornih osoba, spomenut ćemo i navode iz pisma Pučke pravobraniteljice, gospođe Lore Vidović, koje je 29. prosinca 2016. godine, (Br. PP-25-13-2688/2016-3-2) uputila Pravobraniteljici za osobe s invaliditetom, gospođi Anki Slonjšak te Pravobraniteljici za djecu, gospođi Ivani Milas Klarić, povodom prijave podnesene protiv gospodina Glunčića od strane troje zastupnika SDP-a u Hrvatskome saboru, Sabine Glasovac, Bojana Glavaševića i Miranda Mrsića:

„Naime, u okolnostima kada istraživanje Instituta za društvena istraživanja u Zagrebu o građanskoj kompetenciji, predrasudama i diskriminaciji kod učenika srednjih škola ukazuje na visok postotak učenika koji je voljan protjerati druge etničke grupe, što ukazuje na visoku

razinu netolerancije, dok 31% ispitanih srednjoškolaca smatra kako pripadnici nacionalnih manjina doprinose raspadu hrvatske nacionalne kulture, a 50% njih misli da pripadnici nacionalnih manjina nikada neće prihvatiti vrijednosti hrvatske kulture, nužno je suzbijati ovakve i slične predrasude. Osim toga, istraživanje ukazuje da učenici stavove formiraju temeljem vlastitih iskustava sa članovima drugih skupina, ali i učenjem od drugih. Stoga treba osobito pripaziti kakve poruke društvo šalje djeci i mladima, kako propisima, politikama i praksama, tako i izjavama odgovornih osoba. “

Budući se u Hrvatskom saboru ne može pokrenuti postupak opoziva državnog tajnika, a budući da nadležni ministar nije pokrenuo postupak protiv svojeg suradnika čije su riječi protivne citiranoj odredbi Ustava Republike Hrvatske, kao i najvišim vrednotama ustavnog poretka Republike Hrvatske, u koje spadaju i jednakost i nacionalna ravnopravnost, to se i s ove osnove pokreće postupak glasovanja o povjerenju ministru Barišiću, budući ministar izravno odgovara za propuste svojih suradnika kada ih propusti ili odbije sankcionirati.

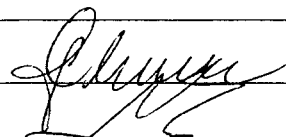

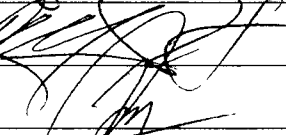

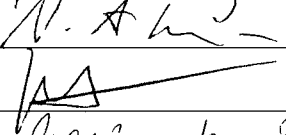
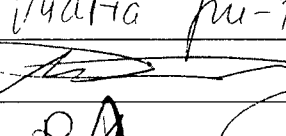

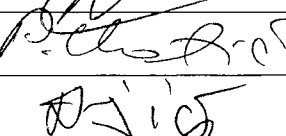
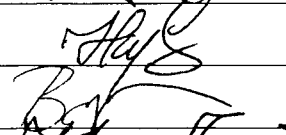
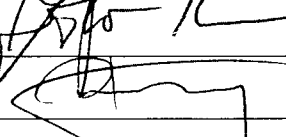
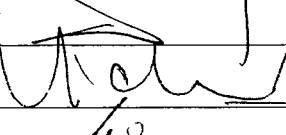
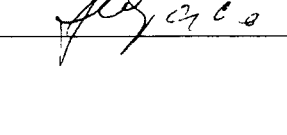

Na ovom mjestu treba podsjetiti na tekst prisege koju je ministar Pavo Barišić dao pred zastupnicima Hrvatskoga sabora kada je stupao na dužnost. „Prisežem da ću dužnost člana Vlade savjesno i časno obnašati, poštivati Ustav, zakone i pravni poredak, te se zalagati za svekoliki napredak Republike Hrvatske“, rekao je tada.

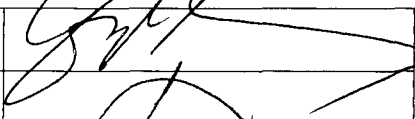
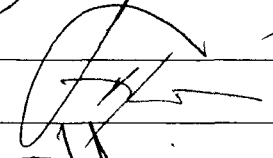
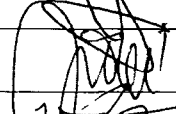
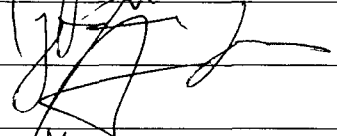
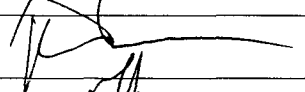

Iz gore navedenog, može se nesumnjivo zaključiti da postupci Pave Barišića, ministra znanosti i obrazovanja u Vladi Republike Hrvatske nisu u skladu sa zakonima i pravnim poretkom, posebno imajući u vidu resor kojem je ministar na čelu.

S obzirom na to i s obzirom da su gore navedeni postupci potpuno nespojivi s dužnošću člana Vlade Republike Hrvatske, podnositelji ovog Prijedloga predlažu Hrvatskome saboru da nakon provedene rasprave donese

Odluku o iskazivanju nepovjerenja Pavi Barišiću, ministru znanosti i obrazovanja u Vladi Republike Hrvatske.

Prijedlog za pokretanje pitanja povjerenja Pavi Barišiću, ministru znanosti i obrazovanja u Vladi Republike Hrvatske podnose zastupnici:

	IME I PREZIME	POTPIS
1.	SABINA GLASOVIĆ	
2.	ARSEN BAUK	
3.	MIRANDB MESTIĆ	
4.	PEĐA GRBIN	
5.	ORBT MIYŠIĆ	
6.	IGOR DZAGOVAN	
7.	ĐAVOR BERNARDIĆ	
8.	SINIŠA VARGA	
9.	NENAD STARIĆ	
10.	MARIO MAŠEK	
11.	MARTA LUC-POLANČ	
12.	DAMIR MATELJAN	
13.	ROMANA JERUŠIĆ	
14.	SINIŠA HADŽIĆ	
15.	MIHAEL ŽMAJLOVIĆ	
16.	TOMISLAV ŠAČIJA	
17.	DARCO TARIĆ	
18.	PREĐER MATIĆ	
19.	SASA ĐUJIĆ	
20.	DOMAGOJ HADUKOVIĆ	
21.	BOJAN GLAVASIĆ	
22.	JOŠKO KUFOVIĆ	
23.	ĐOKO ŽRANČIĆ	
24.	RANKO OSTROJIC	
25.	Franjo Ljubić	
26.	MILANBA SPARIĆ	

27.	GORDAN MARAS	
28.	STJEPAN KOVAČ	
29.	VEDRAN BABIĆ	
30.	MARKO VEŠLIĆ	
31.	Blažević	
32.	ŽELJKO JOVANOVIĆ	
33.	DAMIR TOPIĆ	
34.	IVAN PERIĆ	
35.	MLADEN MAJER	
36.		
37.		
38.		
39.		
40.		
41.		
42.		
43.		
44.		
45.		
46.		
47.		
48.		
49.		
50.		
51.		
52.		
53.		
54.		

